

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר: הטיח עלי בן עזיאל הטיח עלי בן עזיאל	[שמאי]									■		קלד.	
מעיקרא מאי סבר?										⚡		קלד.	
משום מעשה דבית חורון										!		קלד.	
מעשה בבית חורון באחד שהיה אביו מודר הימנו הנאה, והיה משיא בנו, ואמר לחבירו: הרי חצר וסעודה נתונין לך במתנה, ואינן לפניך אלא כדי שיבא אבא ויאכל עמנו בסעודה.	דתנן:									○	■	!	קלד.
אמר לו: אם שלי הן - הרי הן מוקדשין לשמים										○	■	!	קלד.
אמר לו: לא נתתי לך את שלי שתקדישם לשמים										○	■	!	קלד.
אמר לו: לא נתתי לך את שלך אלא שתהא אתה ואביך אוכלין ושותין ומרצין זה לזה, ויהא עון תלוי בראשן										○	■	!	קלד.
כל מתנה שאינה שאם הקדישה מוקדשת - אינה מתנה.	אמרו חכמים:									■	■	!	קלד.
שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן, שלשים מהן ראויים שתשרה עליהן שכניה כמשה רבינו, שלשים מהן ראויים שתעמוד להן חמה כיהושע בן נון, עשרים בינוניים.	תנו רבנן:											■	קלד.
גדול שבכולן יונתן בן עזיאל, קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי.												■	קלד.
אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי, שלא הניח מקרא ומשנה, גמרא, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים, וקלין וחמורין, וגזרות שוות, ותקופות, וגמטריאות, ומשלות כובסים ומשלות שועלים, שיחת שדים ושיחת דקלים, ושיחת מלאכי השרת, ודבר גדול ודבר קטן, דבר גדול - מעשה מרכבה, ודבר קטן - היות דאביי ורבא, לקיים מה שנאמר: (משלי ה') להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם												■	קלד.
וכי מאחר דקטן שבכולם כן, גדול שבכולם על אחת כמה וכמה.												■	קלד.
אמרו עליו על יונתן בן עזיאל, בשעה שיושב ועוסק בתורה - כל עוף שפורח עליו נשרף.												■	קלד.
האומר זה בני - נאמן, זה אחי - אינו נאמן, ויטול עמו בחלקו.												■	קלד.
מת - יחזרו נכסים למקומן.												■	קלד.
נפלו לו נכסים ממקום אחר - יירשו אחיו עמו.												■	קלד.
זה בני נאמן למאי הלכתא?												⋈	קלד.
ליירשו, ולפטור את אשתו מן היבום.	רב יהודה אמר שמואל:											!	קלד.
ליירשו, פשיטא												⚡	קלד:
לפטור את אשתו מן היבום אצטריכא ליה.												!	קלד:
מי שאמר בשעת מיתתו יש לי בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן	הא נמי תנינא:											⚡	קלד:
התם דלא מוחזק לן באה, הכא אף על גב דמוחזק ליה באה.												!	קלד:
מפני מה אמרו זה בני - נאמן? הואיל ובעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:											■	קלד:
מריה דאברהם, תלי תניא בדלא תניא	רב יוסף:											⚡	קלד:
מפני מה אמרו זה בני נאמן? הואיל ובידו לגרשה.	אלא אי אתמר הכי איתמר, א"ר יהודה אמר שמואל:											■	קלד:
השתא דאמרת: אמרינן הואיל, בעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן, הואיל ובידו לגרשה.	רב יוסף:											■	קלד:
בעל שאמר גרשתי את אשתי - אינו נאמן.	כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■	קלד:
מנפח רב ששת בידיה, אזל ליה הואיל דרב יוסף.	[רב ששת]											○	קלד:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איני?											ז		קלד:
בעל שאמר גרשתי את אשתי - נאמן	והא א"ר חייא בר אבין אמר רבי יוחנן:										ז	◊	קלד:
לא קשיא: כאן למפרע, כאן להבא.											!	◊	קלד:
אמר למפרע, מהו להימוניה להבא? מי פלגינן דבורא, או לא פלגינן דבורא?	איבעיא להו:									^		◊	קלד:
פלגינן	חד: רב מאר/רב זביד										!	♦	קלד:
לא פלגינן.	וחד: [רב מאר/רב זביד]										!	♦	קלד:
מאי שנא מדרבא											ז		קלד:
איש פלוני בא על אשתי - הוא ואחר מצטרפין להורגו, להורגו ולא להורגה?	דאמר רבא:										ז	■	קלד:
בתרי גופי פלגינן, בחד גופא לא פלגינן.											!	◊	קלד: